

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Προεόρτια τῶν Φώτων, καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχ. ζ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ

Κύριε, σοὶ τὸν σὸν Προφήτην ἰκέτην, καὶ πρεσβευτὴν προχειρίζομαι, οὗ ταις ἰκεσίαις οἰκτίρμων, καὶ ταις πρεσβείαις ὡς εὐσπλαγγνος, ἀπεγνωσμένης ψυχῆς, τὰ πταίσματα διάλυσσον, οὐσιώδη κεκτημένος, καὶ φυσικὴν ἀγαθότητα.

Ῥήματα, τῆς θεοκινήτου σου γλώττης, ἐκβεβηκότα Θεώμενος, σὲ νὺν μακαρίζω Προφήτα, τῆς ἀληθείας ἀγάμενος, σὺ γὰρ φωνὴ λιγυρά, τὸν κόσμον περιήχησας, τὴν τοῦ Κυρίου προαγορευῶν, παρουσίαν τὴν σωτήριον.

Ἄγγελος, ἀγγελομιμήτω σου βίῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἐχρημάτισας, καὶ προσηγορίαν Ἀγγέλου, παναρμονίως ἐπλούτησας, τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς, τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καταλλήλως συναρμόσας, Μαλαχία παμμακάριστε.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Κορυφουμένην Θεώμενος, τὴν τῆς ἀπάτης ἀχλὺν, φυγαδεύων ἐμάκρυνας, ἀθλοφόρε Γόρδιε, τὸν Θεὸν προσδεχόμενος, πολλοῖς δὲ πόνοις, ἐγγυμνασάμενος, καὶ ταις νηστείαις παιδοτριβούμενος, ὥσπερ αἰσθόμενος, τῆς σαυτοῦ δυνάμεως, ἀγωνιστῆς, ὠρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τὸν ἀντίπαλον.

Σφόδρα πεποιθὸς κατείληφας, τῶν δυσμενῶν τὴν πληθύν, παναοίδιμε Γόρδιε, παρ' οὐδὲν ἡγούμενος, τῶν ἀνόμων τὸ θέατρον, καὶ στὰς ἐν μέσῳ, κῆρυξ αὐτόμολος, μεγαλοφώνως Χριστὸν ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Κύριον, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῷ σεπτῷ, Πνεύματι ὁμότιμον, καὶ συναΐδιον.

Εἶφει κεφαλὴν τεμνόμενος, ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωὴν, ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον, καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον, προφανῶς μεταβέβηκας, μὴ ἀναμεΐνας φύσεως νέκρωσιν, ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἐλόμενος. Ὡ τῶν ἀγώνων σου, Ἀθλοφόρε Γόρδιε! δι' ὧν Χριστόν, Μάρτυς ἐμεγάλυνας, τὸν μόνον εὐσπλαγγνον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος δ' Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρί, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, Θεὸς οὗ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταις φύσεσιν, εἰς ὁ αὐτὸς Υἱὸς μονογενής, ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ, αἴρων δὲ ὡς Θεός, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ

Ἴδου ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν, ἰδου ὁ ἰλασμὸς ἡμῶν, ἐπιβαίνειν, μέλλει ρεῖθροις ποταμοῦ, τὸν ρύπον ὅπως πλύνῃ, κακίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιμ.

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον, ὁ Πρόδρομός σου Κύριε, καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν φόβῳ ἀνεβόα,
Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς σὲ βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον,

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Συνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου ροάς, θαῦμα μέγα, ὅπως ἴδωμεν σαφῶς, ὁ Κτίστης
γὰρ τῶν ὄλων, ἐπιφανεῖς ὠράθη, καὶ βαπτισθῆναι παραέγονε.

Δόξα... Καὶ νῦν... ᾠχος πλ. α'

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, καθάσαι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν
ἀνομιῶν ἡμῶν, τὴ αὐτοῦ ἐπιφανεῖα, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον

ᾠχος δ'

Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ. Ἰορδάνῃ ποταμέ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ
βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν
Παραδείσῳ τὸ πρῖν, καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν, Χριστὸς
ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσει.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριώδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τετράδι ψαλῶ

Ὠδὴ γ' ᾠχος β' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῆς πίστεως ἐν πέτρα μὲ στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῦς μου, ἠὲ φράνθη γὰρ τὸ
πνεύμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε».

Ἐν κενοῖς ἡ ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου, τοῦ μέλλοντος τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας, ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας,
Χριστὸς γάρ, ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζῶν χαρίζεται, πᾶσι τὴν ἀνώλεθρον βαπτιζόμενος.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, νηπίων πρὶν ἀπέκτεινε νεολαίαν, τὴν Βηθλεὲμ αἱμάτων
πληρώσαν, νῦν δέ, τὴ Ἐκκλησία Χριστὸς ἔρχεται, τέκνα πολλά, διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι.

Ἄτερον Τριώδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Προσάββατόν τε

Ὠδὴ ε' ᾠχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσοντι, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου χειρὶ,
βαπτισθῆναι θελήσαντα, Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην πα ράσχου μοι φιλόανθρωπε».

Ῥυφθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, ἅπαντες πιστοί,
ἐρχομένῳ Χριστῷ, ὑπαντήσωμεν, Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις ἐκκαθάσαι ἡμᾶς.

Ὅρατε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τοῦ Ἡλίου τὸν λύχνον, τὸν φίλον τοῦ Νυμφίου, Μετανοεῖτε τοῖς
λαοῖς ἐκβοῶντα, καὶ σπεύσατε καθαρθῆναι, τοῦ Κτίστου εἰς ὑπάντησιν.

Ὠδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ῥῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ, ἐν ἡ Παῖδες οὐκ
ἐφλέθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἀποκενοῦντες, δακρῶν πηγὰς οἱ πιστοί, ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν, πάντα ῥύπον ψυχῶν, καὶ φῶς ἐν
φωτὶ τρισσὸν ὀψόμεθα, βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου, ᾧ προσμαρτυρήσει Πατὴρ οὐρανόθεν, καὶ

Πνεύματος Ἁγίου, λάμψει παρουσία, περιστερὰς ἐν εἶδει.

Δάκρυον ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος, ἀπὸ παντὸς προσώπου, προέρχεται ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα, ἀνωδύνως ἐν ὕδατι παύων, καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους, καινίζων τὴ παλιγγενεσία, τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰερουργοῦνται, ψυχαὶ τοῦ Βαπτίσματος, τῷ θεοσδώτῳ λουτρῷ, καὶ Πνεύματος πυρί, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος, καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν, μοχθηρὰς κακίας, καὶ χάριν διδόντος, βοᾶν ἐν κατανύξει. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος

Στήλην κακίας

Ἀπὸ βλεφάρων, ψυχῶν κακίας ὑπνον ἐκτιναξάμενοι, τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα, πιστοὶ καρδιῶν ἡμῶν, καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας, θεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος, ὅπως ὀφθῶμεν, τὸν Χριστὸν δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος, πονηρῶν ἐννοημάτων μὴ προσενέγκωμεν, λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν τῷ Λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι, καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει, ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθους σοφίας, κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς, Θεοῦ κριμάτων νῦν ἡ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται, Θεοῦ μετὰ σαρκὸς ἐν γῆ φανέντος, εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους, ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύεις, Ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπέικων μου, Ἄφες οὖν ἄρτι, οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην, ὁ Δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη, ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Στήλην κακίας, τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πάντες ἐκμυκτηρίσαντες, πρὸς Ἰορδάνην δεῦτε. ἴωμεν, πιστοὶ ἴν, ὀψόμεθα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν, ὑπὸ Προδρόμου, βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ρεῖθροις, ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ψυχαὶ καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς».

Ἀγνώμων μηδεὶς, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω τὸ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ, καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει, ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν, αὐτῷ μελωδοῦντες. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς,

Λέγει τοῖς λαοῖς, τῶν ἀπειθῶν ὁ Πρόδρομος. Τὶς ὑμῖν ὑπέδειξεν, ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν, ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης; μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθε ἀξιόους βοῶντες. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὀπηρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα! ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι, ὡς λυτρωτὴν Χριστὸν, προσεκύνησαν ἐν δώροις τετιμηκότες, οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄλλος

Τὴν τιμιωτέραν

Ὁ λέθριον πτῶμα τὸ τοῦ Ἀδάμ, νὺν ἐπανορθῶσων, ἐπεφάνη νέος, Ἀδάμ, τὴν ἐλευθερίαν, τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως, διὰ Βαπτίσματος.

Νόμον καὶ Προφήτας ἀποπληρῶν, καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων Σωτὴρ, νὺν ὑπὸ παλάμης, χειροθετεῖται δούλου, δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον.

Τοῖς Ἴθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς, τοῖς ἐσκοτισμένοις, θεϊκὴ ἀνέσχεν αὐγὴ, τοῖς ἐν σκιᾷ πάλαι θανάτου καθημένοις, ὁ Ἥλιος τῆς δόξης, Χριστὸς ἀνέτειλεν.

Ἐκύκλουν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτιζόμενον Λυτρωτὴν, καὶ τρόμῳ τὸ μέγα, Μυστήριον ἀνύμουν, τῆς τούτου ἀπορρήτου, συγκαταβάσεως.

Εἶτα τὸν Εἰρμὸν

«Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος γ'
Τὴν ὠραιότητα**

Ὁ ἀπερίγραπτος ὢν τὴ θεότητι, περιγραφόμενος ὕλη τοῦ σώματος, μέλλει προέρχεσθαι ῥοαῖς, Ἰορδάνου τοῦ βαπτισθῆναι. Τοῦτον καθαρότητα, διανοίας δεξώμεθα, πάντων γὰρ ἐργάσασθαι, τὴν ἀνάπλασιν βούλεται, πρὸς ὃν νὺν ἐκβοήσωμεν φόβῳ. Δόξα Χριστὲ τὴ ἐπιφανεία σου.

Δόξα... Καὶ νὺν... ὅμοιον

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτὴρ, ἐπὶ τὰ ὕδατα τοῦ βαπτισθῆναι σαρκί, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι, δούλῳ παριστάμενον, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, ἄνωθεν ἐκήρυττε, σὲ Πατὴρ ὁ προάναρχος, διὸ μέτ' εὐφροσύνης βοῶμέν σοί. Δόξα Χριστὲ τὴ ἐπιφανεία σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος πλ. α'
Τὸν συνάναρχον Λόγον**

Τὸν ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτιζόμενον, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, βλέποντες ἔτρεμον, καὶ Ἰορδάνης ποταμός, εὐλαβηθεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος, τῆς σωτηρίας, πάθεσι ρεύσαντας.

Δόξα... Καὶ νὺν... ὅμοιον

Ὁ συνάναρχος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, μορφωθεὶς διὰ σπλάγγνα νὺν τὸ ἀλλότριον, βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἤδη ἐπείγεται, ὑπαντήσωμεν αὐτῷ, διανοία καθαρὰ, Εὐλογητὸς εἶ βοῶντες, Χριστὲ Σωτὴρ εὐεργέτα, ὁ ἀγιαῖσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Κανόνες τρεῖς, ὁ Προεόρτιος εἰς ζ' τοῦ Προφήτου εἰς δ' καὶ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ'.

Ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἰωσήφ

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τὴ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα».

Ἀβύσσους προστάγματι, δημιουργήσας φιλόανθρωπε, τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι, κρεμάσας Κύριε, ταπεινούμενος, προέρχη βαπτισθῆναι, ποταμίους ρεύμασι, πλύνων μὲ ρύπου παθῶν.

Βουλήσει ἐπτώχευσας, τὸν ἐκουσίως πτωχεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσεις, ἐμὲ πλουτίζων Χριστέ, καὶ ἐν

ὔδασι, προέρχη Ἰορδάνου, Βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀναμάρτητος.

Γηράσαντα πταίσμασι, κόσμον καινίζων Φιλάνθρωπε, ξένην ἀναγέννησιν, ἔρχη ποιήσασθαι, διὰ ὔδατος καὶ πνεύματος ἀνθρώποις, ὅθεν, σου δοξάζομεν, τὴν ἐπιφάνειαν.

Δαυὶδ θεῖο Πνεύματι, προκελαδῶν ἀπεφθέγγετο. Τί σοὶ ἔστι θάλασσα, ὅτι νὺν ἔφυγες; καὶ τί ὅτι σύ, ἐστράφης Ἰορδάνη, Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐστῶτα ἐν σοὶ;

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Μαλαχίου μὲ τὸ κλέος δοξαζέτω.

Θεοφάνους

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

«Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν ἥλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθέασατο, ἀλάστορα ἐχθρὸν τὸ ὔδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον διῆλθεν Ἰσραήλ, ὠδὴ δὲ ἀνεμέλπετο. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας γηθόμενος, καὶ ταύτη συγχορεύων καὶ συναγαλλόμενος, καὶ θείου φωτισμοῦ, ἀξίως ἐμφορούμενος, θεόπνευστε, τοὺς πίστει τὴν σεπτὴν, σοῦ, μνήμην ἐορτάζοντας, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, πρεσβεύων διαφύλαττε.

Ἀγγελομόρφω ψυχῆς ὠραιότητι, καὶ κάλλει διαπρέπων, πάλιν τῷ τοῦ σώματος, τὴν ἄνωθεν αὐγὴν, τῆς θείας ἐπιλάμπωσος, ἐδέξω θεηγόρε τηλαυγῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Λελογισμένως ἀνύων τὸν βίον σου, καὶ τρόπων εὐκοσμία, καθωραϊζόμενος, καὶ ἤθεσι χρηστοίς, Παμμάκαρ σεμνυνόμενος, Προφήτης ἀληθείας εὐσεβῆς, κραυγάζων ἐναπέφηνας. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ Βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων μὲ διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Μάρτυρα Γόρδιον ὕμνοισιν μελιηδέσιν ἄδω.

Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος ὁ αὐτὸς

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοί, τῷ ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρὰ τὸν Φαραῶ βυθίσαντι, ὠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται».

Μάρτυς τῆς ἀληθείας, Γόρδιε παμμάκαρ γνωριζόμενος, φωτοφόρον μοὶ χάριν, οὐρανόθεν παράσχου ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ τὸν Ἀθλοφόρον ἐνισχύσαντι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ στεφάνω τῆς νίκης κοσμήσαντι.

Ῥώμη καὶ πανοπλία, τοῦ Παμβασιλέως κρατυνόμενος, τῶν τυράννων καθεῖλες, τὴν μανίαν πανένδοξε Γόρδιε.

Τόνοις τῆς εὐσεβείας, ἐγγεγυμνασμένος δι' ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ, ἐκουσίως πανεύφημε Γόρδιε.

Θεοτοκίον

Ἵδατος ἀλλομένου, εἰς ἀθανασίαν ὄφθης σκῆνωμα, τοῦ πηγάζοντος πᾶσι, τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις Θεόνυμφε.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζώσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, βροτῶν φύσις ἅπασα ἰδοῦ, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεύόν σε, γονιμοτάτως χάριτι, Χριστὸς ἡ πάντων ἀνάπλασις.

Ζητήσαί με γνώμη πλανηθέντα, προέρχη ἐν ὕδασι Χριστέ, ἐν οἷς Καταδυόμενος, βυθίζεις μου τὰ πταισμάτα, καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγεις με, πάσης κακίας ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἦλιον ὄρᾶν σὲ μέλλων Λόγε, γυμνούμενον κρύπτει τὰς αὐγάς, ἔρχη γὰρ γυμνωθέντα με, ἀπάτη τῆ τοῦ ὄφεως, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Τοῦ Προφήτου

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Χαίρεις νῦν Θεώμενος, τὴν τῶν προρρήσεων ἔκβασιν, μάκαρ τῶν σῶν, τετελειωμένην, Μαλαχία θεόληπτε.

Ἰασιν ἐν πτέρυξιν, ἔχων ἀνέτειλεν Ἦλιος, ὁ νοητός, τῆς δικαιοσύνης, ὡς προέφης θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Ὅλην τὴν ἐλπίδα μου, ἐν σοὶ Πανάμωμε τίθημι, ὄλην πρὸς σέ, χαίρων ἀνατείνω, τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Τοῦ Μάρτυρος

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος

Ῥεόντων τὸ ἄστατον λογιζόμενος, καὶ μενόντων τὴν σύστασιν, Μάρτυς, ἀοίδιμε, ἐνθυμούμενος μάκαρ, ἀτρόμως τὸ στάδιον, ὑπῆλθες τῆς ἀθλήσεως.

Ἀπέθου τὴν πρόσκαιρον ματαιότητα, καὶ συνέθου Πανόλβιε, τοῖς ἀεὶ διαμένουσι, καὶ φυγῶν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλων ὁμόσκηνος, θεόφρον ἐχρημάτισας.

Γεώδη φρονήματα καταλέλοιπας, πολιτείαν οὐράνιον, Μάρτυς εὐράμενος, καθορᾶν γὰρ μὴ φέρων, τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, εἰς ἔρημον ἐμάκρυνας.

Θεοτοκίον

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου πανάμωμε, ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν Κτίστην, τῶν πάντων ἐχώρησας, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμεῖς πᾶσα κτίσις, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλόανθρωπε».

Κάθισμα τοῦ Προφήτου

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκῶς, ἐσομένων τὴν γνῶσιν θεοπρεπῶς, μεμύησαι ἐν Πνεύματι, Μαλαχία θεόπνευστε, καὶ προλέγεις ἅπασι, Χριστοῦ τὴν ἐπέλευσιν, καὶ Ἐθνῶν πανόλβιε, τὴν θείαν ἀνάκλησιν, ὅθεν τὴν σεπτὴν σου, ἐορτάζομεν μνήμην, καὶ πόθω ὑμνούμεν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἐκβωόντες σοὶ ἐνδοξε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον

Πυρωθεὶς τὴ ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ, αὐθαιρέτῃ βουλήσει Μάρτυς σοφέ, προθύμως εἰς θάνατον, σεαυτὸν παραδέδωκας, καὶ σταδίου ἐν μέσῳ, αὐτόκλητος ἵστασο, ἐκβοῶν τοῖς τυράννοις, ἰδοὺ ἐγὼ πάριμι. Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην παρρησία ἐλέγξας, ἐτμήθης τὴν κάραν σου, καὶ ζῶν πρὸς τὴν ἄληκτον, μεταβέβηκας ἔνδοξε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Αὐλῶν Ποιμενικῶν

Χορὸς προφητικός, προκηρύττων χαίρει, τὸ Βάπτισμα Χριστοῦ τὴν ζῶν ἀναβλύζον. Κράζει ὁ Ἡσαίας, ἀντλήσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριο. Γράφει ὁ Θεοπάτωρ, πῶς ἐκ προσώπου φεύγει ἡ θάλασσα, τοῦ εὐδοκία σώζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὡδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Θάμβει συσχεθήσεται ὁ οὐρανός, καὶ τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, δουλοπρεπῶς σε, ἀφικνούμενον Χριστέ, πρὸς τὸν σὸν δοῦλον βλέποντες, καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ Βάπτισμα.

Ἰωάνη σκίρτησον, ἔρχεται γάρ, πάντας ὁ λυτρούμενος Κύριος, ὑποκλιθῆναι, ὁ τῇ χειρὶ σου ταπεινῶς, ὅπως ταπεινωθέντα με, θείῳ ἀνυψώση Βαπτίσματι.

Κλίνας καταβέβηκας τοὺς οὐρανοὺς, ἐπὶ τὴν Παρθένον Φιλάνθρωπε, καὶ Ἰωάννη, ὑποκλίνεις κορυφήν, ἐπιζητῶν τὸ Βάπτισμα, δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Λύων τὰς ἀμέτρους μου Λόγε σειράς, τῶν ἀμαρτημάτων ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου, ἐπισπεύδεις προσελθεῖν, καὶ βαπτισθῆναι Δέσποτα, δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τοῦ Προφήτου

Εἰσακήκοα Κύριε

Ὑποφήτης γενόμενος, τῆς θεαρχικῆς Μάκαρ ἀγαθότητος, πᾶσιν Ἔθνεσιν ἐκήρυξας, τὴν γεγενημένην ἀπολύτρωσιν.

Μυθεῖς διὰ Πνεύματος, τῆς ὑπερφυοῦς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον, Μαλαχία μάκαρ προηγόρευσας.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ σοὶ ἀνατίθην, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν, Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Τοῦ Μάρτυρος

Ἐξ ὄρου κατασκίου

Ῥήσεων Χριστοῦ, παμμάκαρ ὑπακούσας, χαίρων τὴν φθαρτὴν, κατέλιπες στρατεῖαν, καὶ Βασιλεῖ ἐστρατεύθης τῷ οὐρανίῳ, στεφανηφόρε Μάρτυς Γόρδιε.

Διεθρύβησαν μάρτυς, ὄρη τῶν τυράννων, ἐτάκησαν δέ, βουνοὶ οἱ τῶν εἰδώλων, τὴ καρτερά σου ἀθλήσει καὶ παρρησία, στεφανηφόρε προσεγγίσαντα.

Ἴσχυσας Σταυροῦ, τὴ θεία δυναστεία, δήμῳ δυσσεβεῖ, βοᾷν μεγαλοφώνως. Τοῖς μὴ ζητοῦσιν εὐρέθην μηδ' ἐρωτῶσι, νῦν πεποιθότως ἐμφανίζομαι.

Ὅλην κατὰ σοῦ, θεόφρον τοῦ τυράννου, ἡγείρας σοφέ, τὴν ἄσχετον μανίαν, καταπλαγέντος παμμάκαρ τῆς διανοίας, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸ ἀνάστημα.

Θεοτοκίον

Νύμφη τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεοτόκε, ῥύσαι με δεινῶν, πταισμάτων καὶ κινδύνων, καὶ πρὸς γαλήνης λιμένα καὶ σωτηρίας, ταῖς σαις πρεσβείαις καθοδήγησον.

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμός

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα».

Μακρὰν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ Θεοῦ γενόμενον, ὁ Λόγος Θεοῦ κατοικτειρήσας, ἄνθρωπος ὤφθη, καὶ Βαπτισμῷ θεουργῶ, τοῦτο οἰκειοῖ θεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον, ἐπανάγει ἀξίωμα.

Νεκροὺς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παραβάσεσιν, ἔρχη Ζωοδότα πανοικτίρμον, ἀναζωῶσαι ταῖς, Ἰορδάνου ῥοαῖς, ὅθεν σου δοξάζομεν πιστῶς, νῦν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἄφατον ἔλεος.

Ξενίζεται ἅπασα, ψυχὴ ἐννοουμένη σου, Λόγε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν! πῶς ἀναπλᾶσαι πάντα βουλόμενος, ἔρχη ἐπιβῆναι ποταμοῦ, ῥέυμασι γυμνούμενος, ὁ φῶς ἀναβαλλόμενος.

Τοῦ Προφήτου

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας

Τὴν φοβερὰν ἡμέραν, τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας παρήγγειλας, Μαλαχία θεόφρον, θείῳ φωτιζόμενος Πνεύματι.

Ὁ τῶν ψυχῶν τὸν ῥύπον, ἀναχωνεύων καὶ πλύνων τὴ χάριτι, ὡς ἐν πόᾳ πλυνόντων, οὕτως σὲ θεόφρον ἐδόξασε.

Θεοτοκίον

Κράτος θανάτου Κόρη, τῷ ζωηφόρῳ σου τόκῳ διέλυσας, Παναγία Παρθένε, καὶ ζωὴν ἐπήγασας ἄλυπον.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Ἵππεισελθὼν ἀτρόμως, καὶ ῥωμαλέως ὡς λέων τὸ θέατρον, πέτρας ὥσπερ ἀψύχους, Μάκαρ ἐλογίσω τοὺς ἄφρονας.

Μεμνημένος Μάρτυς, τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς τὰ διδάγματα, πάντα πρὸς σωτηρίαν, εὔρες ἐπαλείφοντα Γόρδιε.

Νενοηκῶς θεόφρον, τὴν σταθεράν σου ὁ Τύραννος ἔνστασιν, πέτρα καθάπερ κῦμα, τὴ σὴ διερράγη στερρότητι.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ τῆς σῆς νηδύος, ὑπερουσίως Παρθένε σαρκούμενος, θεογονωσίας αἴγλη, κόσμον κατελάμπρυνε Πάναγνε.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμός

«Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Οἱ σκότει πάλοι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐπιδημῆσαν Θεώμενοι, χαρὰς ἐμπλήσθητε, ἰδοὺ ἐπέφανε Κύριος, τὰ Ἰορδάνου ῥεῖθρα περιβαλλόμενος.

Πῶς βλέψει σὲ ἀφικόμενον, ὁ Πρόδρομος Σωτὴρ καὶ αἰτούμενον, τὸ θεῖον Βάπτισμα, πῶς σὲ ῥοαὶ ὑποδέξονται, τοῦ Ἰορδάνου, ῥεῖθρον ὄντα ἀφέσεως;

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι, νεφέλαι νοητὴν ἀγαλλίασιν, ἰδοὺ ἀφίκετο, τοῦ βαπτισθῆναι ὁ Κύριος, διασκεδάζων νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Τοῦ Προφήτου

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Λαμφθείσά σου ἡ σοφὴ διάνοια, ὑπ' αὐτῆς τῆς θεϊκῆς φωταυγίας, καὶ τῶν χαμαί, χωρισθεῖσα πραγμάτων, τῆς τῶν μελλόντων ἡξιώται γνώσεως, τὴν κλήσιν γὰρ τὴν τῶν Ἑθνῶν, καὶ τοῦ νόμου τὴν παύσιν προείρηκας.

Ἐλήλυθεν ἀληθῶς ὁ Κύριος, ὃν ἡμεῖς περιχαρῶς ἐζητοῦμεν, εἰς τὸν ναόν, ὃν αὐτὸς ἐκ Παρθένου, εὐλογημένης σοφῶς ᾧ κοδόμησεν, ὡς ἔφησεν ὑπὸ Θεοῦ, ἔλλαμφθεις Μαλαχίας ὁ ἔνδοξος.

Θεοτοκίον

Ὁ ἄναρχος τοῦ Πατρὸς Μονογενῆς, ὁ αὐτὸς μονογενῆς ἐκ Παρθένου, σωματωθεῖς, ἀπορρήτως ἐτέχθη, καὶ τὴν τεκοῦσαν Παρθένον ἐφύλαξε, Θεὸς γὰρ ἦν ἀληθινός, εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἀνέλαβε.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὡς τὸν Προφήτην

Ἱερουργεῖται θυσία, καὶ δεκτὴ προσφορὰ σοὶ προσάγεται, σταζόμενος αἷματι, ὁ Γόρδιος Δέσποτα, τὸ ἐκούσιον Πάθος σου μιμούμενος.

Σεσοβημένος τὰς φρένας, σοὶ φθαρτὸν ὑπισχνεῖτο δοξάριον, τῷ δόξαν ἀκήρατον, Γόρδιε πλουτήσαντι, καὶ ἀθάνατον ζωὴν θησαυρίζαντι.

Ἴθυτενεῖς τὰς ἐλπίδας, πρὸς Θεὸν κεκτημένος παρέδραμες, τοῦ βίου τὸ ἄστατον, καὶ ξίφει τεμνόμενος, πρὸς εὐρύχωρον πλάτος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον

Νενεκρωμένον τὸν νοῦν μου, τῶν παθῶν τρικυμίας ἀνάστησον, ζωὴν τὴν αἰώνιον, Χριστὸν ἢ κηύσασα, τὸν παρέχοντα πᾶσι τὰ ἰάματα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου Χριστέ ὁ Θεός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου, ρύσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι».

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου

Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Τῆς σοφίας ἔμπλεως, τῆς ὑπερσόφου καὶ θείας, Μαλαχία μέγιστε, σὺ πεφυκῶς ὡς Προφήτης, ἄνωθεν αὐτὸν τὸν ὄντα Θεοῦ σοφίαν, ἔδειξας τοῖς πᾶσι κάτω ἀναστραφέντα, διὰ τούτῳ σε τιμῶμεν, τελοῦντες πίστει τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος β'

Τὴν ἐν πρεσβείαις

Τὸν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον στρατιώτην, καὶ ἐν βασάνοις ἀνίκητον στεφανίτην, Γόρδιον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν ἐξ Ἐφῶας μέγαν, ὄντως ἀστέρα λάμπαντα, τὸ θεῖον ἀγλαῖσμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου.

Στίχοι

- Ὁ κλήσιν αὐχῶν Ἀγγέλου Μαλαχίας,
- Αὐχεῖ μάλιστα τὴν μέτ' Ἀγγέλων στάσιν.
- Ἐκ ῥεθέων Μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τρίτῃ ἡτορ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Στίχοι

- Καὶ τὶς παρέλθη Γόρδιον τὸν ὀπλίτην,
- Πρὸς φρικτὸν ὄπλον στερρὸν ἄνδρα τὸ ξίφος;
- Τμηθεὶς ἀμφὶ τρίτῃ πέσε Γόρδιος ἐν κονίησιν.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Σημειοφόρου, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ζαχαρίᾳ τῆς Ἀτρώας κειμένου.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Μήτηρ καὶ δύο τέκνα, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Μητρὸς φλεγείσης, καὶ τὰ τέκνα πρὸς φλόγα,
- Τετριγότα τρέχουσιν ὡς στρουθοῦ τέκνα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν; ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Συντριβέντα μὲ τοῖς παισίμασι, καὶ κείμενον, ἐν σκότει Κύριε, τῆς παραβάσεως, οἰκτεῖρας ἠλέησας, δι' ἀγαθότητα, καὶ ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου Κύριε, παραγίνη βαπτισθῆναι.

Τὶ τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ἐβόησαν Ἀγγέλων τάγματα, ὁ λίμνας καὶ ποταμούς, ποιήσας προστάγματι, τὰ Ἰορδάνια, ρεῖθρα ἔρχεται, περιβαλέσθαι, τούτοις γάρ, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίζει.

Ὑψος ἄφατον, καὶ βάθος μὴ μετρούμενον, ὑπάρχει Δέσποτα, οἰκονομία ἢ σὴ, πᾶσαν ὑπερβαίνουσα, νοὸς κατάληψιν, πῶς δι' ὕδατος, καὶ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς βροτοὺς ἀναχωνεύεις.

Τοῦ Προφήτου

Παῖδες Ἑβραίων

Σὺ τοῦ δεσπόζοντος τῶν ὅλων, τὴν σεβάσμιον προεῖπες παρουσίαν, Μαλαχία Προφήτα, μακάριε κραυγάζων. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέχου πρεσβεύοντα Οἰκτίρμον, τὸν ἀοίδιμον Προφήτην Μαλαχίαν, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς, ὑμνούντων καὶ βοῶντων. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὅλω μοὶ ὄλος ἀσυγχύτως, καθ' ὑπόστασιν ἠνώθης Θεοῦ Λόγε, ἐκ Παρθένου σεπτῆς, φορέσας μὲ οἰκτίρμον. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας

Μαρτυρίου τὸ κλέος κεκτημένος, μέτ' Ἀγγέλων χορευεῖς, στεφηφόρος Χριστῷ κραυγάζων. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐσεβῆ παρρησίαν κεκτημένος, δυσσεβεῖς καταισχύνεις, ἀναμέλπων μεγαλοφώνως. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λυτρωθῆναι παισιμάτων νὺν δυσώπει, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντας τὴν σὴν μνήμην, Χριστῷ βοῶντας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἰοβόλους ἀκάνθας ἀμαρτίας, ἰαμάτων πλημμύρα τῶν σῶν, ἀμβλύνεις Θεοκυῆτορ, εὐλογημένη

Πάναγνε, ἡ Θεὸν ἀσπόρως τέξασα.

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Φωνὴ τοῦ Γεννήτορος ἐξ ὕψους, Υἱὸν μαρτυρήσει ὁμοούσιον, βαίνοντα ἐν ὕδασι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου, τούτοις προσεπιπέμποντα, εὐλογημένε Χριστέ, καὶ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον πάσιν, ἐπανακηρύξει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χόρευε ἡ κτίσις αἰσθομένη, Θεοῦ τὴν ἁγίαν ἐπιφάνειαν. Ἄγγελοι ὑμνήσατε, θάλασσα εὐφράνθητι, Λίμναι Πηγαὶ σκιρτήσατε, καὶ Ποταμοὶ μυστικῶς, κροτήσατε ἐν ὕμνοις, ἐπέστη, ὁ ταῖς εὐλογίαις, ὑμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Ψάλλωμεν Κυρίῳ ἐν αἰνέσει, τῷ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν, τούτοις ἀναπλάσαντι, καὶ κεφαλὰς συντρίψαντι, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ κράζωμεν. Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὡ θαῦμα θαυμάτων! πῶς ὁ πάσης, ἐπέκεινα κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ τῆς Θεομήτορος, καὶ καινουργεῖ θελήματι, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος πλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Τοῦ Προφήτου

Νικηταὶ Τυράννου

Ξενωθεὶς ἀπάσης, ὑλικῆς ἐμφάσεως Ἱεροφάντα, θεϊκῆς ἀκτίνος, ὄφθης ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον ἰμέλων. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορρήτου δόξης, θεατῆς σὺ γέγονας, καὶ μυστηρίων, οὐρανίων μάκαρ, κῆρυξ ἐχρημάτισας, μέλων ἀπαύστως. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ζωῆς σὲ Μητέρα, καὶ Θεοῦ γεννήτριαν ἐπεγνωκότες, ὀρθοδόξω πίστει, πάντες μακαρίζομεν Παρθενομήτορ, εὐλογοῦντες ἅμα τὸν τόκον σου Ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος

Οἱ θεωρῆμονες παῖδες

Ἡ ἐπομένη σοὶ χάρις ἀοράτως, καταλαμπρύνουσα Μάρτυς, ἀνδραγαθίας ἐνέπλησεν, Εὐλογεῖτε βοῶντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δρόμῳ συντόνω χρησάμενος Ἀθλοφόρε, πρὸς τὸ ποθούμενον τέλος, τῆς Βασιλείας κατήνησας, Εὐλογεῖτε κραυγάζων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰς ἀπεράντους αἰῶνας διαμένει, ἡ τῶν Μαρτυρῶν σου δόξα, καὶ ἡ ἀθάνατος εὐκλεία. Εὐλογοῦμεν διὸ σὲ ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον συλλαβοῦσα, τὸν πρὶν ἀσώματον Εὐας, ἀρὰν τῆς πάλαι ἀνέτρεψας, εὐλογίαν Παρθένε, τῷ κόσμῳ κηῖσασα, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ θεωρῆμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατύντες ὑπέψαλλον. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Άπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη ἀειπάρθενε».

Ἴδε ὁ Ἄμνός, ὁ αἴρων τὰ πταίσματα τῆς ἀνθρωπότητος, ἦλθεν ἐπεδήμησε, καὶ πρὸς τὸν δοῦλον αἱ τῶν τὸ Βάπτισμα, δουλοπρεπῶς ἐφίσταται, ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, καὶ τὸ κάλλος πρὶν ἀπολέσαντας.

Ὁφθη ἐμφανῶς, Θεὸς σωματούμενος, δι' ἀγαθότητα, καὶ τὰ Ἰορδάνια, περιβαλέσθαι ἔρχεται νάματα, ὁ περιβάλλων νέφεσι, τὸν οὐρανὸν ἀληθῶς, τούτου πάντες, νῦν προεορτάσωμεν, τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾷ Ἐπιφάνειαν.

Σκίρτησον χαρά, καὶ προετοιμάσθητι, καθυποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, ὃ Ἰορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωὴν, οἱ ποταμοὶ χορεύσατε, βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, ρεῖθροις ἐπιβαίνοντα, καὶ κακίας τὴν χύσιν ζηραίνοντα.

Ἡύγασεν ἡμῖν, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, πάντοτε καθεύδουσι, καὶ γὰρ ἐπέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, δικαιοσύνης Ἥλιος, ὧν καὶ νοούμενος, ὑποκλῖναι, δούλω κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι.

Θεοτοκίον

Φρίττει Χερουβὶμ καὶ πᾶσα οὐράνιος φύσις Πανάμωμε, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, σεπτὸν σου τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν, δι' εὐσπλαγγίαν ἄφατον, καὶ βαπτισθέντα σαρκί, οὗ τὴν θείαν, πάντες Ἐπιφάνειαν, ἐορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι.

Τοῦ Προφήτου

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή

Ἐπέστη ἡ θεοφεγγής, τοῦ Προφήτου ἐορτὴ καὶ σεβάσμιος, περιουγάζουσα, τοὺς συνελθόντας πίστει καὶ ψάλλοντας, προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγάζουσα, ψυχῶν ἰάματα, καὶ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς θεόφρονας.

Τήρησον τὴ ζωαρχικὴ, κραταῖά τε δεξιὰ σου Φιλάνθρωπε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ταῖς ἰκεσίαις τοῦ σοῦ θεράποντος, τοῦ προθεσπίσαντος ἡμῖν τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, δι' ἧς ἀνέτειλε, σωτηρία καὶ πιστῶν ἀπολύτρωσις.

Θεοτοκίον

Ὁριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως, σὺ γὰρ Πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐξήνησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα, διὸ σὲ πάναγνε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Μάρτυρος

Τὸν προδηλωθέντα

Ἰλεων γενέσθαι, δυσώπησον τὸν Δεσπότην, τοῖς ἐν πίστει σὲ τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν Ἐορτὴν ἐκτελοῦσι, Γόρδιε Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν τῆς ἀκηράτου, τρυφῆς καὶ τῆς θεοπτίας, ἐμφορούμενος Γόρδιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἐν σκηναῖς αἰωνίους κομίζῃ, τὰς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, τὴν σὴν ἄθλησιν ἐπέιδεν, ἦν οὐκ ἡμαύρωσεν ὁ χρόνος, οὐκ ἐκάλυψε λήθη, ἀλλ' αἰεὶ τοῖς ὕμνοῦσί σε πίστει, Μάρτυς ἀνατέλλει ὥσπερ ἥλιος.

Δόξαν τὴν ῥευστὴν, καὶ φθαρτὴν καὶ πεπατημένην, παριδὼν θεόφρον Μάρτυς, αἰδίου νῦν δόξης, καὶ χαρὰς ἀληθοῦς ἀπολαύεις, θρόνω τοῦ Δεσπότητος παριστάμενος.

Θεοτοκίον

Ὡς διασωθέντες, Παρθένε πρὶν τῆς κατάρας, διὰ τοῦ σοῦ θείου τόκου, ἐπαξίως ὑμνοῦμεν, εὐχαρίστως πάντες μελωδοῦντες. Χαῖρε Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Γορδίου τοῦ θεόφρονος, καὶ πανενδόξου Μάρτυρος, αὕτη ἐπέιδεν ἡμέρα, τὴν ἄθλησιν, ἧς τὴν μνήμην, λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν, Χριστοῦ γὰρ ὑπερήθλησε. Διαναστῶμεν προθύμως, ὧς φιλομάρτυρες πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπία.

Προεόρτιον

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Τὴν Βηθλεὲμ ἀφέμενοι, τὸ καινότατον θαῦμα, πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, ἐκ ψυχῆς θερμοτάτης, κακεῖσε κατοπτεύσωμεν τὸ φρικτὸν Μυστήριον, θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη, γυμνωθεὶς ὁ Χριστὸς μου, ἐπενδύων μὲ στολὴν, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'

Αἱ Ἀγγελικαὶ

Θρόνον οὐρανόν, κεκτημένος ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, σαρκωθείς ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, ἐπιστὰς τὸ καθάρσιον, πάντων ἐξαίρει τὸν Ἰωάννην. Αἱ πατριαὶ τῆς γῆς ἀπάσης, αὐτῷ ψάλλομεν Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Ἐφθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας. Πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω. Οὐρανοὶ εὐφραίνεσθωσαν. Χαῖρε τῶν Ἐθνῶν ἡ Ἐκκλησία, τῷ Βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Ὅρη γλυκασμόν, εὐφροσύνης σταλαξάτω, χεῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ Ἔθνη, ἡ ἔρημος ἀνθείτω Ἰορδάνη ὑπόδεξαι, δεῦρο Βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ, τοῦ Λυτρωτοῦ ὑπούργει χαίρων, λαοὶ μέλψωμεν. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὑπὲρ χρόνον προεκλάμψαν, τοῖς ἐν τῇ νυκτί, καθημένοις ἐπεφάνη, καὶ σκότος ἁμαρτίας, ἐκκαθάραν ἐφώτισε. Χόρευσον Ἀδάμ, εὐφραίνου Εὐα, ἡ λύτρωσις Χριστὸς ἐπέστη, Δαυὶδ βόησον. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Δόξα... ὅμοιον

Ἄστρον Ἰακώβ, ἐξανέτειλε τῷ κόσμῳ, καὶ τὴν φλογεράν, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίαν, ἀναλαβῶν ἐνθάπτει, Ἰορδάνου τοῖς νάμασι, λάμπων τῆς θεότητος τῷ φέγγει, καὶ φωτισμὸν θεογνωσίας, διδοὺς Ἔθνεσιν. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Καὶ νύν... ὅμοιον

Νόμου πληρωτῆς, κατὰ σάρκα χρηματίσας, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὐσπλαγγνος, καὶ τῷ Βαπτιστῇ καθυποκλίνει, τὴν κορυφὴν πιστῶς βοῶντι, λαοὶ κράζωμεν. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα

Ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μεταβῶμεν, ἐκεῖ γάρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀυγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιμ.

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλῶν, οἱ πέραν Ἰορδάνου, ἀκούσατε, Ἐγγίξει, Χριστὸς ἡ σωτηρία, τὸ φῶς ἡ

ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Εὐτρέπιζε καὶ σύ, Ἰορδάνη τὸ ρεῖθρον, ὁ πυρὶ γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τοῦ καινίσαι, τὸ συντριβὲν πλαστούργημα.

Δόξα... Καὶ νύν... ὅμοιον

Ἦφθη τὸ πατρικόν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, Βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ρύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.